

SỐNG THỬ - MẤT NHIỀU HƠN ĐƯỢC

Còn nhớ ngày đầu năm, tôi nhập xóm trọ này, bạn ấy - sinh viên sư phạm năm thứ 2 nhỏ nhắn, xinh xắn và rất thân thiện - là người đầu tiên bắt chuyện, nhìn nụ cười tươi tắn, hiền lành tôi có cảm tình ngay. Vài ngày sau có một anh chàng dọn đồ đến ở chung phòng với "cô giáo tương lai" ấy. Họ thân thiết với nhau như vợ chồng (gia đình hai bên chắc không hay biết). Cho đến một ngày, cha mẹ bạn gái trên đường xuống thành phố khám bệnh bất ngờ rẽ qua thăm phòng trọ của con gái thì mới bàng hoàng biết chuyện "sống thử" của con mình. Bà mẹ vừa khóc vừa mắng con trong khi người cha giận không nói nên lời, chỉ im lặng một hồi rồi quát: "Không học hành gì nữa, dọn đồ về để học làm người!". Nhìn những giọt nước mắt chảy dài trên đôi gò má hốc hác của người cha khốn khổ, chúng tôi ai cũng chạnh lòng...

Chẳng phải ngẫu nhiên mà tôi kể ra đây câu chuyện của cô bạn cạnh phòng, mà qua câu chuyện này tôi muốn nói đến thực trạng "sống thử" mà bấy lâu nay nhiều bạn sinh viên vẫn coi là bình thường bởi nó vẫn diễn ra "như cơm bữa" tại các khu nhà trọ sinh viên. Khi hỏi ý kiến về vấn đề này. Có người đồng tình, có người không đồng tình. Tôi thuộc top ý kiến thứ hai ...

Đúng là yêu nhau thì mong muốn được ở bên nhau, nhưng việc quan trọng hơn cả đối với một sinh viên là việc học tập và phải có trách nhiệm với gia đình, với tương lai của mình bởi "có những cái một lần sai cả đời sẽ không sửa được!"

Cô bạn của tôi thì đồng tình với lối "sống thử" và biện hộ rằng "Trong xã hội ngày nay, nam nữ không còn "thọ thọ bất thân", cái ngàn vàng của người con gái không còn quan trọng nữa. Khi yêu thì luôn nhìn nhau bằng lăng kính màu hồng chỉ có khi nào về sống với nhau rồi thì mới phát hiện được thói hư

tật xấu của nhau. Thế thì tại sao không sống thử? Theo bạn ấy, sống thử không có gì là xấu. Như một bản nháp trước hôn nhân, nếu được thì tiến tới không thì đường ai nấy đi không cần phải vương vãi".

Tất nhiên, ngày nay một số quan niệm xưa không còn phù hợp nữa, nhưng cũng còn đó những truyền thống đạo đức muôn đời vẫn tồn tại và có giá trị. Các bạn sinh viên cho rằng sống thử để hiểu nhau hơn và cũng không mất gì. Xin thưa ý nghĩ ấy quả là rất sai lầm. Các bạn sẽ mất rất nhiều, mất sự tin tưởng của cha mẹ, sự tôn trọng của họ hàng người thân,... Tình yêu chân chính và trong sáng luôn có những cung bậc sắc thái riêng "thương nhớ, chờ đợi, giận hờn, ghen tuông và rất nhiều cảm xúc...". Tại sao chúng ta không khám phá hết những cung bậc thú vị ấy? Sống chung các bạn sẽ không bao giờ có được những cung bậc ấy, không biết đến cảm xúc nồn nóng chờ đợi được người yêu

đón đi chơi, hay chỉ là niềm hạnh phúc nho nhỏ khi nhận được tin nhắn "chúc ngủ ngon", hay chỉ là ánh mắt tiếc nuối khi đã đến giờ phải về...

Tại sao chúng ta không hòa mình vào cuộc sống xung quanh. "Khi xoay ngược trái tim lên, sẽ có hình ngọn lửa" - ngọn lửa của tuổi trẻ tràn đầy sức sống... hãy để cho ngọn lửa ấy cháy hết mình với tuổi trẻ hôm nay, đừng vì kỉ sống cho riêng mình. Từng giây từng phút mà cuộc sống ban tặng cho chúng ta đều quý giá và đáng trân trọng như nhau, tại sao chúng ta phải thử cái này để đổi lấy sự mất mát lớn hơn rất nhiều.

Tại sao phải sống thử trong khi chúng ta có cả quãng thời gian dài phía trước để sống thật? Đừng để phải ngậm ngùi nuối tiếc về sau, đừng để cha mẹ, người thân phải đau lòng các bạn nhé!

HUỲNH KIM YẾN